

SFS 2009:299

Utkom från trycket
den 28 april 2009

Förordning om ändring i förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom;

utfärdad den 16 april 2009.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom

dels att 13, 20 a och 20 f §§ samt bilagorna 1 och 3–5 till förordningen ska ha följande lydelse,

dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 21 h §, och en ny bilaga, bilaga 6, av följande lydelse.

13 §¹ Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av överförande-konventionen verkställas i Sverige enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om påföljden har dömts ut eller beslutats av någon av följande stater som har tillträtt konventionen: Albanien, Amerikas förenta stater, Andorra, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Belgien, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Chile, Costa Rica, Cypern, Danmark, Ecuador, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket och vissa områden för vilkas internationella förbindelser Förenade kungariket ansvarar, Georgien, Grekland, Honduras (från den 1 juli 2009), Irland, Island, Israel, Italien, Japan, Kanada, Korea, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Mauritius, Mexiko, Moldavien, Montenegro, Nederländerna, Norge, Panama, Polen, Portugal, Rumänien, Ryssland, San Marino, Schweiz, Serbien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tonga, Trinidad och Tobago, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern, Venezuela eller Österrike.

Under de förutsättningar som anges i lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom får med tillämpning av överförande-konventionen verkställighet av fängelsestraff och överlämnande till rättspsykiatrisk vård som har dömts ut eller beslutats här i landet anförtros åt en myndighet i någon av de stater som anges i första stycket.

¹ Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Honduras tillträder konventionen.

20 a §² Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av tilläggsprotokollet verkställas i Sverige eller utomlands enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom om påföljden har dömts ut eller beslutats här i landet eller av en stat som tillträtt eller anslutit sig till tilläggsprotokollet.

Vid överförande av verkställighet gäller bestämmelserna i 14 och 17 §§.

Följande stater har tillträtt tilläggsprotokollet: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Georgien, Grekland, Irland, Island, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien, Malta, Moldavien, Montenegro, Nederländerna, Norge, Polen, Rumänien, Ryssland, San Marino, Schweiz, Serbien, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

20 f §³ Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av artikel 67–69 i Schengenkonventionen verkställas i Sverige eller utomlands enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om påföljden har dömts ut eller beslutats här i landet eller av någon av följande stater som är bundna av dessa artiklar i Schengenkonventionen: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Island, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Rumänien, Schweiz, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tyskland, Ungern och Österrike.

21 h § Med tillämpning av Förenta nationernas konvention den 31 oktober 2003 mot korruption (korruptionskonventionen) får förverkande som avses i artikel 31, punkt 1 i konventionen verkställas i Sverige enligt föreskrifterna i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om förverkandet har beslutats i någon av de stater som har tillträtt konventionen och som anges i bilaga 6 till denna förordning.

Om svensk domstol har beslutat om förverkande som avses i artikel 31, punkt 1 i korruptionskonventionen får verkställighet av förverkandet anföras åt en myndighet i någon av de angivna staterna enligt föreskrifterna i lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

I de fall som avses i första och andra styckena tillämpas föreskrifterna i 5 § första stycket och andra stycket 1, 2 och 4–7 samt 6–11, 14–16, 18, 24 och 35–39 §§ lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom samt föreskrifterna i 4–7, 9, 10 och 12 §§ i denna förordning. Utöver föreskrifterna i 4 och 9 §§ i denna förordning gäller att en framställning ska innehålla uppgift om den egendom som kan tas i anspråk för verkställighet eller det belopp som framställningen avser. Upplýsningar ska också lämnas om den uppgivna egendomens anknytning till den dömde och i förekommande fall vilka intressen andra än den dömde kan ha i egendomen.

² Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Kroatien har tillträtt tilläggsprotokollet.

³ Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Schweiz har anslutit sig till konventionen.

Denna förordning träder i kraft den 19 maj 2009.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Håkan Friman
(Justitiedepartementet)

| Länder som avses i 21 b §

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Andorra, Angola, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgien, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Cooköarna, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Dominica, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Elfenbenskusten, Eritrea, Estland, Etiopien, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade kungariket, Gabon, Gambia, Georgien, Ghana, Grekland, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Honduras, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Irland, Island, Israel, Italien, Jamaica, Japan, Jemen, Jordanien, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Komorerna, Kongo, Kroatien, Kuba, Kuwait, Laos, Lesotho, Lettland, Libanon, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Mikronesien, Moçambique, Moldavien, Monaco, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Namibia, Nederländerna, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Nordkorea, Norge, Nya Zeeland, Oman, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Samoa, San Marino, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Sierra Leone, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tadzjikistan, Tanzania, Tchad, Thailand, Tjeckien, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Vanuatu, Venezuela, Vietnam, Vitryssland, Zambia, Zimbabwe och Österrike.

⁴ Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Namibia har tillträtt konventionen.

| Länder som avses i 21 f 

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Belgien, Belize, Benin, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Cookarna, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska republiken Kongo, Dominikanska republiken, Djibouti, Ecuador, Egypten, Ekvatorialguinea, El Salvador, Estland, Etiopien, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade kungariket, Gabon, Gambia, Georgien, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Irak, Israel, Italien, Jamaica, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Kiribati, Komorerna, Kroatien, Kuba, Kuwait, Laos, Lesotho, Lettland, Libanon, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Mali, Malta, Marocko, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Mikronesien, Moldavien, Monaco, Moambique, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Namibia, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Nya Zeeland, Oman, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, Sao Tomé och Prncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Sydafrika, Tadzjikistan, Tanzania, Togo, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Vanuatu, Venezuela, Vitryssland, Zambia, Zimbabwe och Österrike.

⁵ Senaste lydelse 2008:75. ändringen är föranledd av att Bahamas, Brunei, Irak, Kazakstan, Liechtenstein, Luxemburg, Mongoliet och Qatar har tillträtt konventionen.

Länder som avses i 21 g § första stycket

Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Belgien, Belize, Benin, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Bulgarien, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, Ekvatorialguinea, El Salvador, Estland, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade kungariket, Gambia, Georgien, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Irak, Israel, Italien, Jamaica, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kirgizistan, Kiribati, Kroatien, Kuwait, Laos, Lesotho, Lettland, Libanon, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Mali, Malta, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Moçambique, Moldavien, Monaco, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Namibia, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Nya Zeeland, Oman, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Slovakien, Slovenien, Spanien, Surinam, Sydafrika, Tadzjikistan, Tanzania, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vitryssland, Zambia och Österrike.

⁶ Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Bahamas, Dominikanska republiken, Förenade Arabemiraten, Honduras, Irak, Israel, Kazakstan, Liechtenstein, Malaysia, Mongoliet och Uzbekistan har tillträtt tilläggsprotokollet.

Länder som avses i 21 g § andra stycket

Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Belgien, Belize, Benin, Bosnien och Hercegovina, Botswana, Brasilien, Bulgarien, Burkina Faso, Centralafrikanska republiken, Chile, Costa Rica, Cypern, Danmark, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Estland, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Gambia, Georgien, Grenada, Guatemala, Guinea, Guyana, Honduras, Irak, Italien, Jamaica, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kirgizistan, Kiribati, Kroatien, Kuwait, Laos, Lesotho, Lettland, Libanon, Liberia, Libyen, Liechtenstein, Litauen, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Mali, Malta, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Moçambique, Moldavien, Monaco, Mongoliet, Montenegro, Myanmar, Namibia, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Nya Zeeland, Oman, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Rumänien, Rwanda, Ryssland, Saint Kitts och Nevis, São Tomé och Príncipe, Saudiarabien, Schweiz, Senegal, Serbien, Seychellerna, Slovakien, Slovenien, Spanien, Surinam, Sydafrika, Tadzjikistan, Tanzania, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Ukraina, Ungern, Uruguay, Venezuela, Vitryssland, Zambia och Österrike.

⁷ Senaste lydelse 2008:75. Ändringen är föranledd av att Bahamas, Guyana, Honduras, Irak, Kazakstan, Liechtenstein, Mongoliet, Niger och Paraguay har tillträtt tilläggsprotokollet.

| Länder som avses i 21 h §

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Angola, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bangladesh, Belgien, Benin, Bolivia, Bosnien och Hercegovina, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Chile, Colombia, Costa Rica, Cypern, Danmark, Djibouti, Dominikanska republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Etiopien, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Förenade kungariket, Gabon, Georgien, Ghana, Grekland, Guatemala, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Indonesien, Irak, Israel, Jamaica, Jemen, Jordanien, Kambodja, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Kongo, Kroatien, Kuba, Kuwait, Lesotho, Lettland, Liberia, Libyen, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien, Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Mauretanien, Mauritius, Mexiko, Moçambique, Moldavien, Mongoliet, Montenegro, Namibia, Nederländerna, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Pakistan, Palau, Panama, Papua Nya Guinea, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Rwanda, Ryssland, São Tomé och Príncipe, Senegal, Serbien, Seychellerna, Sierra Leone, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Sydafrika, Sydkorea, Tadzjikistan, Tanzania, Togo, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Uganda, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vitryssland, Zambia, Zimbabwe, Österrike och Östtimor.